

vi foreslaa private Baner, maa vort Ansvar i denne Henseende i Virkeligheden være ikke mindre end Statens over for sine Forslag, men, nu vel, vi kunne altsaa holde os til Statsbaneforslag. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Forhold og Stilling til Dato synes at være den, at han har foreslaaet 2 Jærnbaner her i Rigsdagen, den ene en Bane fra Rødkærsbro til Silkeborg i 1894, med Hensyn til hvilken der ikke forelaa mere af Planer og Beregninger i Udvalget eller her i Tinget end bag paa min Haand, og den anden en Bane fra Rødkærsbro over Silkeborg og saa den henved en Snes Mil lange Strækning videre til Bramminge, hvor der heller ikke var Skygge af Beregninger eller Planer til Stede, og det var dog begge Statsbaner. Altsaa, det ærede Medlem opfylder ikke selv i sine Forslag de Forlangender, som han stiller over for os andre, at vi skulle have vore Planer og Beregninger færdige til Punkt og Prikke, hvilket ogsaa synes mig at være for meget at forlange.

Ordføreren (Krabbe): Naar jeg med ganske faa Ord vil afslutte Forhandlingerne i dette Formiddagsmøde, er det mig en stor Tilfredsstillelse at se tilbage paa den Forhandling, der har været ført i disse to Møder. Jeg er glad ved at kunne konstatere, at der i Tinget er noget, der i en sjælden Grad nærmer sig til fuldstændig Enighed angaaende de Forslag, som ere fremkomne fra Udvalget og fra Udvalgets Flertal. Maa jeg først omtale det, som den højtærede Minister mest interesserer sig for, nemlig *Gedser—Warnemünde-Anlægget*. Der er der i Virkeligheden fuldstændig Enighed mellem os alle; der er kun nogen Forskel i Argumentationens Styrke og Art. De to sidste ærede Talere saa noget roligere paa dette Anlæg end navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), men saavel de to sidste ærede Talere som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og vi alle konkludere deri, at dette Anlæg ville vi have. Der er altsaa ikke sær Grund til at opholde mig ved, hvad der er ytring angaaende, hvad Udvalgets Flertal har fremsat i Betænkningen, men en lille Smule maa jeg dog sige, navnlig over for den Ytring af den højtærede Minister, at Udvalgets Flertal skulde have argumenteret mod Anlægget. Det er jo i Virkeligheden slet ikke Tilfældet, det have vi slet ikke gjort. At Udvalgets Flertal skulde have anført det, at der vilde blive Tale om en Udgiftsforøgelse i Anledning af den stærke

Transitbesørgelse, som Argument imod Anlægget, er en Misopfattelse. Det, vi have sagt, er kun anført som en lille Dæmper paa den ganske overdrevne Paakaldelse af alle Arter af Grunde og Følelser for dette Anlæg, og det har der sommetider været Anledning til. Denne Overdrivelse er fremkommen ogsaa ved Anførelse af Hensynet til Sverige og Norge. Heldigvis er det allerede blevet afdæmpet noget, tror jeg, inden vi kom til den mundtlige Forhandling; men i, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds anførte, var dette Hensyn dog atter noget fremme. Tillad mig da at gøre den ganske jævne Bemærkning, at Svenskerne — hvad der jo er overmaade naturligt — tænkte, om de kunde have Fordel af at sætte en Dampfærge i Gang mellem Trelleborg og Sassnitz. Der blev nedsat en Kommission for at undersøge dette Spørgsmaal, og efter hvad der offentlig foreligger, er denne Kommission kommen til det Resultat, at denne Dampfærgeforbindelse er ganske umulig. Efter at de ere komne til dette Resultat, har man taget under Overvejelse, om de ikke muligvis da kunde have Nytte af at iværksætte en Dampfærgeforbindelse mellem Trelleborg og Warnemünde. Herom er der ogsaa anstillet Undersøgelser, og efter hvad der foreligger Offentligheden — jeg har ikke autentiske Meddelelser, men kun Meddelelser om, hvad der foreligger Offentligheden — er man ligeledes kommen til det Resultat, at en saadan Dampfærgeforbindelse er umulig. Efter at vore gode Nabofolk synes at være komne til det Resultat, have de overvejet fra Malmø, om ikke en Dampfærgeforbindelse kunde være dem tjenlig fra Malmø til Travemünde, og det er man vistnok under Overvejelse af for Øjeblikket. Muligvis bliver den ogsaa realiseret, men hvis den bliver realiseret, er det jo slet ikke nogen Konkurrence med Gedser—Warnemünde-Routen. Malmø—Travemünde-Routen peger jo paa Hamborg, den peger slet ikke paa Berlin. Altsaa de to Konkurrenceforbindelser, der ere anførte saa stærkt som Argumentation for at presse paa, at vi skulde skynde os med Gedser—Warnemünde, blive, efter hvad der foreligger Offentligheden, ikke udførte, de tilhøre kun Diskussionen og ikke andet. Og den 3die, der derefter er bleven anført, er ikke nogen Konkurrencelinie, den er en Linie, der kan arbejdes samtidig med vor. Hver udfører sin Opgave, men det er ikke samme Opgaver. Selvfølgelig er der Grænsetilfælde, men væsentlig er det forskellige Opgaver. Altsaa: Alt, hvad der